

Column

Principes

In principe leidt de vorming van een nieuwe coalitie iedere vier jaar tot hoofdbreken, frustraties, boosheid en onbegrip bij een groep kiezers en partijen. Het principe van de democratie doet zich immers gelden. De ChristenUnie, de laatste jaren de grootste partij in Veenendaal, lijkt structureel het kind van de rekening te worden. Een simpele analyse leert dat de partij veel frustraties aan zichzelf te wijten heeft. Natuurlijk mag je principieel zijn in de politiek. Natuurlijk moet je je ten principale aan je verkiezingsbeloften houden. Maar de realiteit is wel dat ook de CU in een meerpartijenstelsel moet opereren. In principe gaat er dan altijd water bij de wijn. Wil je regeren? Dan moet je in principe je principes in discussie geven. Niet weggeven, niet opgeven, maar meegeven in de onderhandelingen. Wil je onverkort vasthouden aan je principes, wil je ze niet “verkwanselen”, dan moet je niet willen onderhandelen, geen zetel in het college wensen en kiezen voor de oppositie. In 2006 stond de CU buiten het college vanwege een principiële opvatting over het evenementenbeleid op zondag en nu, 2014 is de inzet van het principe van de koopzondag de partij funest geworden. Zowel in 2006 als in 2014 had de CU deel uit kunnen maken van het college van B&W. Tot twee maal toe heeft de CU van één principiële zaak een halszaak gemaakt. Dat is haar goed recht. Maar politiek gezien naïef. Principes zijn kostbaar en hebben dus hun prijs. In principe gaat het er maar om wat je er voor over hebt.
